

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1217/2018
06.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Драгана Ливијана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 118/18 од 18.06.2018. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 140/18 од 15.08.2018. године, у седници већа одржаној 06.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К 118/18 од 18.06.2018. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 140/18 од 15.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К 118/18 од 18.06.2018. године, окр. АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Зрењанину је пресудом Кж1 140/18 од 15.08.2018. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Драган Ливијан због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је у конкретном случају повређен закон на штету окривљеног јер се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен.

Изнтете наводе захтева којима бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. КЗ, чини службено лице које у службену исправу, књигу или спис унесе неистините податке или не унесе важан податак или својим потписом односно службеним печатом овери службену исправу, књигу или спис са неистинитом садржином или које својим потписом, односно службеним печатом омогући прављење службене исправе, књиге или списка са неистинитом садржином, док је ставом 3. истог члана као извршилац кривичног дела из става 1. означено одговорно лице у предузећу, установи или другом субјекту.

Изрека првостепене пресуде садржи све објективне чињенице о радњама окривљеног (као одговорно лице – власник ДОО „ББ“, приликом откупа свиња сачинио неистиниту документацију у коју је унео неистинит податак да су пољопривредници лично потписали признанице о предаји свиња његовом привредном друштву, а затим признанице потписао и оверио печатом свог привредног друштва) којима се, према законском опису кривичног дела из члана 357. КЗ извршава то кривично дело, као и чињенице субјективне природе које се тичу директног умишљаја окривљеног као облика виности са којим се извршава кривично дело у питању, односно постојање свести окривљеног о забрањености дела и воље да дело изврши.

Како је, дакле, окривљени у урачунљивом стању и свестан забрањености свог дела, као одговорно лице у субјекту привредног пословања, са јединственим умишљајем у временској повезаности и коришћењем исте ситуације у седам наврата унео у службене исправе неистинит податак, које исправе је потписао и оверио службеним печатом, то је правилно првостепени суд нашао да се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као неоснован и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.